

Sabretmez Oldu Gönül

– sahrayeli · 01 Mart 2017

Sabretmez Oldu Gönül

Bunca sıkıntılara, göğüs gerip durdukça
Candan ödün verirken, sabretmez oldu gönül
Çektiği çilelerin, hüznü dibe vurdukça
Günden güne erirken, sabretmez oldu gönül

Öyle kalındı duvar, uğraştı yıkamadı
Sınandı yıllar boyu, içinden çıkamadı
Engelliydi yolları, gediği tıkamadı
Yönüne çevirirken, sabretmez oldu gönül

Böyle ağırken yükü, taşımaktan yoruldu
Ezilip büzüldükçe, can evinden vuruldu
Hangi tarafa dönse, aleyhine kuruldu
Üstüne devirirken, sabretmez oldu gönül

Dirence de boşuna, ne başı var ne sonu
Ne zaman derdin açsa, hep kapatıldı konu
Suskunluğun içinde, anlamadılar onu
Ağzında gevirirken, sabretmez oldu gönül

Selameti beklerken, yıllar su gibi geçti
Bahar uğramaz iken, mevsim hep kışı seçti
Dolup boşalan testi, kendi suyunu içti
Hep başa evirirken, sabretmez oldu gönül

Nesrin Önem

01 03 2017

Tekirdağ